

Izobrazba kot najmočnejše orodje proti revščini

Med govornimi urami matere tudi dojijo – Gambijci bi delili vsako skledo riža

Počitnice so se začele tudi za otroke v Afriki. Pretekli teden je bila zaključna prireditev, na katero se je Društvo Za otroke sveta, o katerem smo že pisali, z osnovnošolci in otroki vrtca Mobe-ta pripravljalo že od maja. Letos so prvič nastopile vse starostne skupine, od triletnikov do najstarejših, starih devet let, je povedala Urška Faal, soustanoviteljica in gambijska predstavnica društva. Po poroki z domačinom je ostala v Gambiji, kjer s projektom botrstev pomaga družinam, ki najbolj potrebujejo pomoč, in spodbuja izobraževanje otrok.

Z molitvijo in s kratkim govorom najboljše učenke v šoli, so začeli program ob koncu šolskega leta, pripoveduje Urška Faal. Nadaljevali so ga s plesom, petjem, z igro, s kvizom in na koncu s podelitvijo nagrad. Učenci starostnih skupin od pet do sedem let so v svoj program vključili tudi slovenski pesmici Abraham 'ma sedem sinov in Biba leze. »To je rezultat dela naših pridnih prostovoljk,« ponosno pove soustanoviteljica društva. Na prireditve so povabili tudi otroke iz sosednje šole, ki so se predstavili s pesmijo in z igro, v zahvalo za njihov nastop pa jih bodo z zmagovalci tekmovanja v čiščenju vrtca odpeljali na izlet. Vsem otrokom, ki bodo jeseni postali prvošolčki, so razdelili priznanja, najboljšim učenkam in učencem vseh starostnih skupin pa šolske potrebščine. Zmagovalcem kviza bodo s pomočjo slovenskih donatorjev plačali šolnino za prihajajoče šolsko leto.

Uvedba šolske malice

Faalova je odgovorna za aktivnosti in akcije društva, največ časa pa posveča koordinaciji prostovoljnega dela v vrtcu. Sodeluje z gambijsko partnersko organizacijo Charity Pearl The Gambia, s katero nadzira delo lokalnega vrtca, spodbuja starše, da otroke redno spremljajo v vrtec, organizira izobraževalne ekskurzije in športne dneve. Njihov naslednji cilj je uvedba šolske malice za vse otroke v vrtcu, saj so je trenutno deležni samo tisti, ki imajo botre. Poleg tega želijo za posebno nadarjene otroke organizirati brezplačni dodatni pouk iz angleškega jezika, glasbene vzgoje in športa. »Najpomembnejše je izobraževanje otrok, saj verjamemo, da je izobrazba najmočnejše orodje za premagovanje revščine. Poleg projekta botrstev smo zelo

Musa Faal je le eden od razlogov, zakaj se je želela preseliti v Gambijo. Usodni da sta dahnila dan pred valentinovim, na njegov rojstni dan.

aktivni tudi na področju prostovoljstva.«

Brez prostovoljcev ne gre

»V vrtcu s prostovoljci, ki večinoma prihajajo iz Slovenije, skrbimo za izboljšanje ravni izobrazbe pri naših najmlajših,« delo v Gambiji pojasni Faalova. V zadnjih treh letih so družinam pomagali tudi z zbiralno akcijo za nakup hrane, s pametnimi darili za otroke – kolesa in šolske potrebščine – in s pomočjo domačinov začeli obnavljati vrtec. »Trenutno smo končali šele prvi korak. Staro streho smo podrli in zgradili novo. Potrebujemo zidarja, ki bo pozidal zid okoli nje. Čaka jo nas še strop, ravnanje tal, beljenje, popravilo vrat in oken.« Ocenjujejo, da bodo potrebovali še približno 1.800 evrov za dokončanje prenove. Sredstva so zbirali s prodajo stenskih koledarjev, s sodelovanjem v nagradni igri Podarimo objem in z donacijami nekaterih podjetij.

Guma je najboljša igrača

V vrtcih ni organizirane prehrane, zato otroci, tisti, ki lahko, malico prinesejo s seboj. Ponavadi imajo pripravljeno polovičko francoske štručke z maslom, s fižolom ali kakšnim drugim nadevom. Nekateri imajo samo majhno vrečko čipsa, nekateri nimajo nič. Denarja želijo za nakup sadja in zelenjave nimajo, zato ga jejo samo v času sezone manga, ko sadež lahko utrgajo z dreves. Jedo precej nezdravo hrano, vendar je to vse, kar imajo. Kruh, maslo, riž, ribe, čebula in olje sestavljajo njihov enoličen dnevni jedilnik, zato se otroci najbolj razveselijo

»Ljudje živijo skupaj ne glede na to, kdo plačuje najemnino in koliko ljudi živi tam. Tukaj ne gre za dan ali dva, govorim o letih. Za Evropejce je težko razumljivo, da bi nekdo delal in plačeval vse stroške, ostali pa bi živeli na njegov račun,« ogromne razlike med Slovenci in Afričani pojasni Faalova.

ravno hrane. »Nad vse radi imajo lizike in sladoled,« o najmlajših pripoveduje Faalova. Najraje imajo športne igre, radi pa ustvarjajo tudi iz različnih materialov, ki jih je prinesla iz Slovenije. Obožujejo pihanje mehurčkov, igre z žogo ali baloni in radi vlečejo vrv. V notranjosti države se razveselijo riža, papirja, barvic, fantje obožujejo kolesa. Guma je še vedno »top igrača«, se nasmehne Faalova, ki so ji otroci nadeli že veliko izvirnih imen. Biba leze, uta, teacher (učiteljica), Ursa Faal, toubab (belka), aunty (tetka) ...

Otroci so bolj pridni

Ogromne razlike so tudi v načinu življenja. V Gambiji vse poteka bolj počasi. Ljudje so manj obremenjeni, kljub temu, da nimajo nič. Otroci se še vedno sproščeno igrajo na ulici, kjer ni veliko prometa. Matere ne živijo pod stresom, otroci so zato veliko bolj pridni in spoštujejo svoje starše. Spoštovanje je pomemben člen izobraževanja otrok. S poukom otroci zaključijo najpozneje ob 14. uri, v tem času pa se učijo angleščine, matematike, likovne in športne vzgoje, seznanijo jih z osebno higieno in sodelujejo pri didaktičnih

S programom Potuj Kot Prostovoljec so začeli pred letom dni in vmes imeli krajši premor, ker je Urška Faal živela v Sloveniji. Program izvajajo le, ko so sami lahko prisotni. Od februarja letos pa imajo v Gambiji ves čas prisotne prostovoljce. Najbolj obiskani so poletni tabori, na katere je prijavljenih več kot 20 prostovoljcev iz vse Slovenije, nadaljnji termini pa so rezervirani že do konca januarja 2015.

»Največja razlika je v odnosu med ljudmi. Vsako skledo riža bodo delili z vsemi, zato v Gambiji ne umirajo od lakote. Večji problem je podhranjenost,« pripoveduje Urška Faal.

odziv na spremembe, ki jih uvajamo, in se prepričam, da se z njimi strinjajo,« o novostih spregovori Faalova, ki je uvedla govorilne ure. Največ težav je imela z obveščanjem staršev o uri in datumu govorilnih ur. Starši so večinoma nepismeni, nimajo telefonov, nekateri niti ne govorijo angleško, zato so morali vse prevajati v več plemenskih jezikov. »Večina seveda ni prišla, zato smo otroke poslali domov po starše in zato sestankovali ves dan.« Potrebovala je dva tedna, da je govorila z vsemi, vsi pa so bili se zelo razveselili načrtov. Nekateri so kar med sestankom na glas molili in se zahvaljevali, še vedno nekoliko presenečena dogajanje opisuje Faalova. »Najbolj so bili navdušeni nad brezplačnimi poletnimi tabori, ki jih pripravljamo za vse otroke vrtca. Ne morejo verjeti, da bodo imeli otroci vsak dan obrok hrane in brezplačno izobraževanje.« Mame so na pogovore prihajale z malimi otroki. Povsem normalno je namreč, pove Faalova, da ženska doji, kjerkoli pač je. Tudi vzgojiteljicam dovoljuje, da med poukom doji v na hrbtu nosijo svoje otroke. »Tega jim ne smem vzeti. To je tako naravno in tako prijetno, da se večkrat zamislim, kaj vse zamujajo

ženske v materialnem svetu,« še doda.

Končno sledi svojim sanjam

»Delamo majhne korake in razmere v vrtcu se definitivno izboljšujejo. K temu pripomorejo tudi prostovoljci, ki napredka zaradi kratke prisotnosti navadno ne opazijo,« pove Faalova in doda, da brez njihove prisotnosti ne bi mogli nadzirati uvedenega sistema. Z društvom želijo povečati število botrov, ki spreminjajo življenja ne samo otrokom, vendar tudi družinam in lokalni skupnosti. Šele ko človek postane del njihovih življenj, lahko občuti in uvidi spremembe. Z roba obupa so rešili ogromno družin in mater samohranilk, ki se vsak mesec veselijo pomoči botrov. Pogoj za prejetje pomoči pa je seveda redno obiskovanje vrtca ali šole. To nadzorujejo z nenapovedanimi obiski doma ter v šolah in vrtcih. Želijo zgraditi izobraževalni center in s tem urediti dnevno varstvo in vrtec za otroke, ki imajo revne starše in nimajo enakih možnosti za izobraževanje kot njihovi vrstniki. Z Afriko želi biti povezana na vsakem koraku.

ANJA KOVAČIČ
Foto: Jana Šnuderl
in arhiv društva

Govornilne ure s prevajalci

»Želela sem sama govoriti s starši, da dobim takojšnji

»Afriški otroci so veliko bolj mirni. Tistega, ki zajoče, dajo na hrbet, zavežejo s kosom blaga in nosijo na koli. Rada jih opazujem, ker so tako umirjeni in spontani,« je nad življenjem v Afriki navdušena gambijska predstavnica Društva Za otroke sveta.